

Husdyrbruget i 1906

med særligt Henblik paa Kvægavlen og Kvægbruget.

Af Statskonsulent *Axel Appel*.

I.

Der er særlig to Forhold, der øve en afgørende Indflydelse paa, hvorledes vort Husdyrhold svarer Regning. Det er Priserne paa de dyriske Produkter og Ernæringsforholdene.

Høje Priser og gode Ernæringsforhold give en stor og fordelagtig Produktion! Hvad har nu 1906 bragt os i saa Henseende? Ja, det er en Række af Aar siden, at vi have kendt saa høje Priser paa Kvæg og paa Kød, som de, vi opnaede i 1906. Og Smør- og Flæskepriserne have været meget gode, ikke at tale om Prisen paa Heste. Der er endelig for en Gangs Skyld ogsaa kun denne ene Mening blandt Landmændene, at der er al Grund til at være tilfreds.

Ernæringsforholdene maa, for Landet som Helhed, siges at have været gode, bedre end i 1905, men iøvrigt var Sommergræsningen højst forskellig i Landets forskellige Egne, fortrinlig i nogle, tarvelig i andre. For de sidstes Vedkommende var det desværre tildels de samme, der maatte friste lignende trange Skæbne i 1905. — Alligevel! — og de stigende Oliekagepriser til Trods — Aaret var gunstigt for en lønnende dyrisk Produktion!

Produktionsmængderne ere omtrent uforandrede! Der maatte komme en Nedgang i Udførselen af Kvæg og Kød efter den kolossale Udladning i 1905, hvilken var grundet paa stigende Priser og paa den ny tyske Toldlovs Ikrafttræden fra 1. Marts 1906. Vi have faaet den, men den var ventet. Her er derfor ogsaa en Værdinedgang i Udførselen, medens der for Smør, Flæsk og Æg er en Opgang af 12 à 13 Mill. Kr.

Af meget væsentlige Forandringer i Omsætningen af Landbrugets Varer maa vi for 1906 nævne, at der er indført ca. 24,000 Heste her til Landet — imod 5—7000 Stkr. aarlig i en længere Aarrække (i 1905 dog henved 10,000 Stkr.). Samtidig er der en Mindreudførsel af danske Heste af henved 4000 Stkr.; dette, i Forbindelse med en Nedgang i Udførselen af Kvæg og Kød, har bevirket en Formindskelse i Udførselsværdien af de nævnte Varer af henved 7 Mill. Kr. Det er ret interessant at lægge Mærke til, at Udførselsværdien af Skind og Huder er steget med $\frac{2}{3}$ Mill. Kr., hvilket alene skyldes en Prisstigning paa vedkommende Vare.

Vinterfodringen i 1905—1906.

Det var ganske klart fra Efteraaret 1905, at det i adskillige Egne, hvor man havde haft en mindre god Høst i 1905 — særlig af Vaarsæd —, vilde blive nødvendigt at anvende Sparesystemet fuldt ud. Hvor man havde rigeligt med Roer, gjorde man atter den Erfaring, at Køerne kunne »nøjes« med meget lidt Straafoder. Men dette er ikke ensbetydende med, at Køerne have godt af at staa paa »Straafoder-Minimum«, tværtimod! Det vil i Længden vise sine uheldige Sider. Imidlertid gik det langt bedre end ventet. Det gør det jo altid efter varme og tørre Somre. Egentlig Fodertrang blev der ikke Tale om. God, plejltærsket Havre- og Rughalm kostede i April Maaned 1906 35—40 Øre pr. Lpd. Paa Halvøen har man i halmfattige Egne en væsentlig Hjælpkilde i Lyngen, der i øget Grad bruges som et godt Foder til Kvæget.

Kraftfoderforbruget

veksler nu ikke meget fra Aar til andet indenfor samme Besætning udover, hvad den hjemlige Avl dikterer. Men af samme Grund stiller Forbruget sig en Del forskelligt i Landets forskellige Egne, alt efter det forudgaaende Aars Høst og særlig i Henhold til Roeavl. Det samlede Forbrug er — som nedenstaaende Oversigt viser — i alt væsentlig som i Fjor. Trods højere Priser for Oliekager, er der i Kalenderaaret 1906 en lille Opgang i Overskudsindførselen af disse og en mindre Nedgang for Klid. Utvivlsomt foregaar der vedvarende i en stor Del af Landets Kvægbesætninger den Forskydning i Fodringsmaaden, at der bliver flere og flere, der for Kraftfoderets Vedkommende lader Hovedbestanddelen af dette udgøre

Overskudsindførselen var af:

	Oliekager	Klid	Ialt
	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.
I 1899	339.6	115.0	454.6
- 1900	388.4	98.7	487.1
- 1901	457.2	81.0	538.2
- 1902	560.0	173.5	733.5
- 1903	687.1	89.4	776.5
- 1904	679.8	91.9	771.7
- 1905	755.5	140.3	895.8
- 1906	763.8	130.8	894.6

Af uformalet Korn var Overskudsindførselen
i Mill. Pd.

1901.	1902.	1903.	1904.	1905.	1906.
1031.2	1179.9	1007.7	1281.8	1166.2	1542.0

Heraf var Majs:

592.3	630.6	420.1	458.8	555.4	956.9
-------	-------	-------	-------	-------	-------

af de æggehviderige Oliekager i Modsætning til den ret betydelige Kornfodring, der endnu finder Sted, af Kvæget. At der ogsaa i en Del Kvægbesætninger er sket en Reduktion i Oliekagemængden i Køernes Vinterfoder til Fordel for en forøget Brug af Roer er næppe Tvivl underkastet, særlig efter Offentliggørelsen af Forsøgslaboratoriets 60. Beretning, og der er vel ogsaa nogen Grund til at tro, at enkelte fristes til at spare mere end gavnligt er, idet man er tilbøjelig til at glemme, at der ved Forsøgene paa Bregentved blev givet 5 Pd. godt Agerhø og 10 Pd. god Halm daglig pr. Ko foruden Oliekager og Roer. Har man ikke Hø, maa der derfor mindst 5 Pd. Oliekager til foruden de 90 Pd. Roer til en Ko paa ca. 30 Pd. Mælk.

Af ovenstaaende ses det, at den samlede Overskudsindførsel af Handelsfoderstoffer er den samme som for 1905, men med en Opgang af 8.3 Mill. Pd. Oliekager og en Nedgang af 9.5 Mill. Pd. Klid (og Glutenfoder — dette repræsenterer 5.3 Mill. Pd.).

Den samlede Overskudsindførsel af uformalet Korn er tiltaget med 376 Mill. Pd., og den er større end i noget tidligere Aar. Undersøge vi de enkelte Poster, viser det sig, at Majsindførselen er tiltaget kolossalt, nemlig fra 555.4 til 956.9 Mill. Pd., hvilket er en Tilvækst af 400 Mill. Pd. eller 72 pCt. — Jævnside hermed se vi en Nedgang i Indførselen af de øvrige Kornsorter, Hveden undtaget, og særlig er Nedgangen betydelig for Byggets Vedkommende.

At Prisforholdene her have spillet en Rolle er jo indlysende. Majsens har været billigere, Bygget dyrere end i 1905.

Som i de senere Aar skulle vi ogsaa for 1906 fremdrage Tallene for forbrugt Kraftfoder — og dettes Fordeling — i Vejen og Omegns Kontrolforening.

I Regnskabsaaret $\frac{1}{5}$ 1905— $\frac{30}{4}$ 1906 er der til Malkekøerne anvendt ialt 700,477 Pd. Kraftfoder, og af omstaaende Oversigt over Forbruget pr. Ko vil det ses, at dette gennem en længere Aarrække — med Undtagelse

Bomuldsfrøkager og Solsikkekager have for sidste Aar udgjort omtrent de $\frac{9}{10}$ af hele Oliekageforbruget — og Bomuldsfrøkagerne have alene udgjort de 50 pCt. af det samlede Forbrug. Forholdet mellem de to nævnte Kager med Hensyn til Forbruget er omvendt af, hvad det var i Regnskabsaaet 1904—1905. For begge var Gennemsnitsprisen betydelig højere end for 1905, men Solsikkekagerne vare paa Grund af de urolige Forhold i Rusland meget vanskelige at erholde i 1906. Kvaliteten af de fra New Orleans kommende Bomuldsfrøkager har givet Anledning til, at en hel Del af disse ere blevne kasserede af Landhusholdningsselskabets Kontrol. Texas-kagerne have et stort Indhold af kvælstofholdige Stoffer; man har været godt tilfreds med Kvaliteten, men de ere jo noget dyrere. Af Bomuldsfrømel har der kun været indsendt ganske faa Prøver til Undersøgelse i Steins Laboratorium, vel et Udtryk for, at Forbruget heraf kun er ringe, skønt Varen efter Laboratoriets Udtalelser er ensartet og god og sælges med Garanti for et bestemt Indhold af Værdistoffer.

For Klidenes Vedkommende har Renhedstilstanden — i Følge de indsendte Prøver — gennemgaaende ikke været saa god, som i de senere Aar, hvorimod Rapskagerne i 1906 kun i enkelte Tilfælde havde »uren Afstamning«, medens Halvdelen af Prøverne i 1905 vare meget forurenede.

For Jordnødkagernes Vedkommende viser det sig jo stadigt, at man ikke kan fælde nogen Dom over denne Kages Godhed i Henhold til dens Indhold af frie Fedtsyrer, idet dette altid er større, end det i Følge fremsatte Paastande fra autoritativ Side burde være, naar der skal være Tale om »gode Kager«. I Beretningen fra V. Steins kemiske Laboratorium for 1906 siges der, »at den fremsatte Paastand er ganske uholdbar, og at man overhovedet aldeles ikke tør bygge sin Dom om, hvorvidt en Jordnødkage kan betegnes som god eller ikke, alene paa dens Indhold af fri Fedtsyrer«.

Mælkeudbyttet

har i 1906 været jævnt godt, men det har selvfølgelig i Landets forskellige Egne været præget af Høsten i 1905. I vore Dages Kvæghold spiller Roeavl en indgribende Rolle i Mælkeproduktionen. Hvor man derfor havde knapt med Roer i Vinteren 1905—1906, kunde man ikke holde Udbyttet oppe, som man skulde, selv ved en rigeligere Kraftfodring. For Sommerhalvaarets Vedkommende var Mælkeudbyttet trykket i de Egne, der led under Tørken, selv om man bødede paa Græsmangelen med Kraftfoder. Ligesom i 1905 var det delvis atter Jylland, det gik ud over, og tildels Sydfyn. Særlig hjem-søgte vare de jyske Amter Randers og Hjørring og tildels Aalborg og Thisted. Her fik man 80 mm. under en 25-aarig Normal-Nedbør.

I de egentlige Sommermaaneder Juni—August havde Landet i sin Helhed ret lange varme Perioder med under Middelnedbør.

Et tidligt Foraar med Varme og Fugtighed medførte en meget tidlig Udbinding af Kvæget, med Græs i Overflod; og desaarsag blev der sparet betydelige Kraftfodermængder i Foraaret 1906. — Alt tegnede fortrinligt. Men som det oftest hænder under vore Solemærker, vi bleve skuffede! Ved den indtrædende Tørke svandt Græsset bort. Det viste sig atter, hvor umuligt det under vore klimatiske Forhold er at grunde en god Sommerernæring af vort Kvæg paa vore Græsmarker alene. Alt for mange gør det endnu!

Kvægets Sommerernæring er et saarbart Punkt i dansk Husdyrbrug. Den staar i de allerfleste Kvæghold langt under Vinterhalvaaret til Skade for baade Produktionsmængden og Produktionsprisen. Det bør være en af det danske Landbrugs fornemste Opgaver for Tiden: at skaffe Køberne af Landbrugets Raaprodukter bedre Ernæringsbetingelser i Sommerhalvaaret, at skaffe bedre Harmoni mellem Arbejdet i Mark og i Stald. Her er Tilstanden alt for mange Steder »middelalderlig«. Hele

denne Sag maa ses under en anden Synsvinkel end tidligere; Køernes Omsætningsevne skal man sætte sig i Kundskab om, og derefter skal man udnytte den hele Aaret rundt, og ikke blot periodisk. Men det er det, der nu sker kun alt for hyppigt. Derfor er Gennemsnitsudbyttet af Køerne her i Landet saa beskedent som det er, trods alle Fremskridt. Vi trænge til bedre Græsmarker og gode Grøntfoderafgrøder — og vi trænge til at lære at benytte disse Foderemner fordelagtigt. Vi trænge til udvidede Roefrugtarealer, saa vi kunne begynde at fodre med Roer omkring ved den 1. August, og gøre dette med et glad Sind, det vil sige: have saa stor en Roemark, at vi have Roer nok til langt ind i Maj Maaned. Omkring 1. August trænge vi just til Roerne til vore Malkekøer. Hvilken Forandring i Køernes Mælkeydelse i August og September Maaneder vilde det ikke medføre, om det lidet indholdsrige — men ofte godt fyldende — Græs delvis blev afløst af Roer. De, der have prøvet denne Ordning, véd, hvad den betyder i Retning af mere Mælk og bedre Huld. Det er Mælken og Huldet, der i Eftersommer og Efteraar alt for ofte tabes. Det maa vi være paa Vagt imod! — Ogsaa at bruge vor Høavl fornuftig, trænge mange til at lære. Det kan virkelig gaa an at bruge Hø om Sommeren, og det kan virkelig gaa an — og betale sig — at give Kraftfoder om Sommeren. Dette sparer samtidig Græs og Grøntfoder og muliggør en nogenlunde ensartet Ernæring Sommeren igennem.

Heldigvis gaar Udviklingen i den Retning, at man, som Følge af den udvidede og tiltagende Roedyrkning, sparer noget paa Kraftfoderet i Vinterfoderet og lægger det over paa Sommerernæringen. At det er god Økonomi, have mange Landmænd rig Erfaring for — og Erfaringen er jo en god Læremester. — Tidsskriftets langlandske Korrespondent skriver under sin Omtale af forskellige Foderemner: »I det hele taget give Foderafgrøder som Lucerne, Roer etc. 2 à 3 Gange saa store Afgrøder som Korn. Derfor er det ogsaa en vis Vej til Fremgang for

hele vort Landbrug, at gaa over til Dyrkning af Foderplanter og faa disse omsat gennem en ydedygtig Besætning.«

Roemarkerne udvides overalt, hvor der er Mulighed herfor, og mange ere de Forsøg med Dyrkning af Lucerne, der i de sidste Aar ere iværksatte, og af hvilke de fleste love godt. En Gang maa det vel derfor hjælpe! Sommerstaldfodringen — den delvise — vinder ogsaa flere og flere Udøvere; Hensynet til Opfyldelsen af Kravet om jævn, ligelig Ernæring Sommeren igennem fører hertil. Fra Mors meddeles dog, at dér er Sommerstaldfodringen aftagende i det sidste Aar.

Roehøsten var ubetinget god for Runkelroernes Vedkommende — og derfor gennemgaaende bedst paa Øerne. I Jylland var den for Kaalroer delvis tarvelig — og ligesaa for Turnips; dette gjaldt saaledes betydelige Dele af Randers, Hjørring og tildels Aalborg Amter. — Roerne groede for lidt i Efteraarsmaanederne, trods meget Solskin; September var alt for tør til at kunne sætte Liv i Væksten. Dette trykkede Udbyttet i ikke ringe Grad.

Aaret 1906 bragte en udmærket Høhøst baade hvad Mængde og Godhed angaar, og særlig for Agerhøets Vedkommende.

Det tørre Efteraar bevirkede, at Kvæget gik længe ude, og mange Besætninger bleve klædte godt af, inden de kom paa Vinterstald. Hvad det vil sige, have Vedkommende følt i Vinter. Men mange glemme det inden næste Efteraar. »Af Skade bliver man klog, men sjælden rig«, siger Ordsproget. Desværre er der dem, der hverken blive kloge eller rige, og det er det bedrøvelige ved det.

Produktionen af Fedevarer.

Den samlede Overskudsudførsel af Smør i Kallenderaaret 1906 har været af omtrent samme Størrelse som for 1905, nemlig 147 Mill. Pd. imod 148.4 Mill. Pd.; altsaa dog noget faldende. Det bør dog her erindres, at ved Bedømmelsen af dette Forhold spiller det en ikke uvæsentlig Rolle, at Udførselen af Fløde og Mælk til

Tyskland er tiltaget i ikke saa lille en Grad, nemlig med 6 Mill. Pd. Fløde (14.56 Mill. Pd. mod 8.53) og 1.15 Mill. Pd. Mælk (11.1 Mill. Pd. mod 9.96). — Gaa vi ud fra, at henholdsvis $3\frac{1}{2}$ Pd. Fløde og 26 Pd. Mælk repræsenterer 1 Pd. Smør, er denne Merudførsel af Fløde og Mælk ensbetydende med 1,758,517 Pd. Smør. Lægges dette Kvantum til de 147 Mill. Pd., komme vi til 148.8 Mill. Pd., hvilket er 0.4 Mill. Pd. mere end i 1905. — Der er gjort gældende, at $2\frac{3}{4}$ Pd. Fløde til 1 Pd. Smør vilde være mere i Overensstemmelse med det rette Forhold, end $3\frac{1}{2}$ Pd., fordi Fløden til Eksport skummedes tykkere — »Procent Fløde« var ikke her 14, men nærmere 11. Lægger man $2\frac{3}{4}$ Pd. Fløde pr. Pd. Smør til Grund for Beregningen, komme vi op til ialt 149.2 Mill. Pd. eller 0.8 Mill. Pd. mere end Aaret forud.

De 11.1 Mill. Pd. Mælk og de 14.6 Mill. Pd. Fløde repræsenterer ialt, efter Beregningen: $2\frac{3}{4}$ Pd. Fløde og 26 Pd. Mælk til 1 Pd. Smør, 5.8 Mill. Pd. beregnet Smør, der — lagt til de 147 Mill. Pd. — giver 152.8 Mill. Pd. Smør ialt som Overskudsudførsel. De indførte ca. 2 Mill. Pd. Mælk og Fløde har jeg i denne Forbindelse ikke taget med i Beregningen, da der ikke er opgivet, hvor mange Pund, der var Fløde, og hvor mange, der var Mælk.

Smørpriserne have været henvend 5 Øre højere i Gennemsnit end i 1905, og Værdien for Udførselen af indenlandsk Smør er saaledes 6.2 Mill. Kr. større end Aaret forud — nemlig 161.8 Mill. Kr. imod 155.6 Mill. Prisen pr. Pd. angiver Statistisk Bureau i »Danmarks Vareomsætning med Udlandet i 1906« til henholdsvis 101.3 og 96.8 Kr. pr. 100 Pd. — Værdien for udført Mælk og Fløde er 4.7 Mill. Kr. imod 2.8 Mill. Kr., et Plus af et Par Millioner, tilsammen en Forøgelse i Udførselsværdien af Smør, Fløde og Mælk af godt 8 Mill. Kr.

Paa den anden Side er Værdien af Overskudsindførselen af Oliekager og Oliekagemel steget med $3\frac{1}{3}$ Mill. Kr., hvilket Merbeløb fremkommer ved en Prisstigning af ca. $\frac{1}{2}$ Øre gennemsnitlig pr. Pd. Oliekage.

Overskudsudførselen af levende Dyr var:

	1906	1905	1904	1903	1902	1901	1900	1899	1898
	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.	S kr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.
Af st. Hornkvæg	95,831	112,115	86,166	57,945	44,552	40,163	38,861	36,608	35,671
- Kalve	÷ 1,384	÷ 1,127	÷ 92	64	198	÷ 26	÷ 170	÷ 2	260
- Faar og Lam	÷ 154	÷ 728	÷ 1,088	÷ 689	÷ 1,206	÷ 732	348	985	2,635

Vi finde her en Nedgang i Overskudsudførselen af stort Hornkvæg af 16,284 Stkr. eller af 14¹/₂ pCt. Denne kommer dog ikke overraskende, og den har intet at gøre med en mindre Tilgang i Besætningerne. Den er en ganske naturlig Følge af de stigende Priser og af Udsigterne til et Prisfald efter den ny tyske Toldlovs Ikrafttræden 1. Marts 1906, hvilket Forhold bevirkede, at man skyndte sig at sælge ud og at gøre alt færdigt i rette Tid, hvad man nogenlunde kunde overkomme. Herefter er Udførselstallet for 1906 stort og tyder paa en udvidet Fedning.

Den samlede Udførsel af Hornkvæg (stort Hornkvæg og Kalve) har i 1906 været 105,102 Stkr. imod 123,679 Stkr. i 1905 eller en Nedgang af 15 pCt.

De 105,102 Stkr. Hornkvæg fordelte sig til følgende Lande:

	1906	1905	1904	1903	1902
	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.
Tyskland	104,915	123,521	91,596	62,625	46,827
Rusland	153	139	376	289	112
Sverige	26	16	67	2	61
Norge	5	1	»	8	6
Nordlige Bilande	3	2	4	5	»
Andet eller uangivet Sted	»	»	3	»	»
Ialt	105,102	123,679	92,006	62,929	47,006

Udførselen af levende Kvæg er saa godt som udelukkende til Tyskland, kun 187 Stkr. gik til andre Lande, hvoraf Rusland har taget 153 Avlsdyr; der er her en ubetydelig Fremgang i Eksporten fra 1905. — De 60 pCt. af det til Tyskland forsendte Kvæg ere afskibede fra Kolding. Af det eksporterede Kød er $\frac{9}{10}$ gaaet til Tyskland — dels over Vamdrup og dels over Gedser. Til Norge og England ere Afskibningshavnene for Kød henholdsvis Frederikshavn og Esbjerg.

Den samlede Overskudsudførsel af Kød var:

	1906	1905	1904	1903	1902	1901	1900	1899	1898
	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.
Kød af Hornkvæg, fersk . . .	20.37	27.74	21.89	20.77	27.74	22.67	26.60	31.34	23.46
— - — ikke fersk	±0.18	0.67	0.74	0.51	±0.20	0.10	0.30	1.12	0.35
— - Faar, fersk	0.60	0.92	1.23	0.76	1.11	0.73	0.70	0.90	0.48
— - — ikke fersk . . .	±2.35	±1.38	±0.83	±0.35	±1.68	±0.57	0.60	0.90	0.64
— - andre Dyr, Slag- teriaffald m. m. . . }	25.10	25.49	24.22	13.08	12.46	8.46	10.10	11.75	9.75
Ialt . . .	43.64	53.44	46 25	34.77	39.43	31.39	38.30	46.01	34.65

Her er i Overensstemmelse med Nedgangen i Antal udførte Kreaturer ogsaa en Nedgang i Overskudsudførselen af Kød, der for det ferske Køds Vedkommende andrager henved 7 Mill. Pd. og for det saltede Kød $\frac{3}{4}$ Mill. Pd., saaledes at vi paa sidstnævnte Post har haft Overskudsindførsel. Dette hidrører for det saltede Køds Vedkommende dog ikke fra en mindre Udførsel af indenlandske Varer, men beror paa, at der fra Udlandet er indgaaet til Forbrug det dobbelte Kvantum imod i 1905. For det ferske Faarekøds Vedkommende er der en Nedgang i Overskudsudførselen af 320,000 Pd. og for det salte Faarekød ere Tilførslerne omtrent fordoblede. I

det sidste Par Aar have vi ikke udført saltet Faarekød af indenlandsk Produktion.

Paa Fjerkræholdets Konto er der for 1906 en Overskudsindførsel af ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Pd. slagtet Fjerkræ; i 1905 var det $1\frac{1}{4}$ Mill. Pd. Dette tyder paa et stigende Begær, for en Del vel fremmet af de høje Priser paa Oksekød, thi man kan ikke antage, at den hjemlige Produktion af Fjerkræ er aftaget under nærværende Konjunkturer. Det er Tid at tage fat!

Den samlede Udførsel af Oksekød var:

	1906	1905	1904	1903	1902	1901
Af indenlandske Varer gik til:	Mill. Pd. 27.46	Mill. Pd. 35.40	Mill. Pd. 27.95	Mill. Pd. 25.51	Mill. Pd. 30.37	Mill. Pd. 25.23
Tyskland	20.78	26.60	20.35	13.53	13.50	13.70
Norge	1.96	4.63	3.96	4.39	5.15	4.47
Storbritannien og Irland	0.66	1.82	2.08	6.52	11.30	6.60
Sverige	0.06	1.06	1.80	0.94	»	»

Trods forøget Toldbyrde og andre Vanskeligheder er Tyskland fremdeles vor Hovedkunde for Kød og Kreaturer, og Udsigterne ere foreløbig til det samme. Tyskerne synes at have Raad til at spise dyrt Oksekød i disse Aar. Begæret er stigende. De lavere Svinepriser have end ikke kunnet afholde fra dette.

Værdien af udførte indenlandske Varer af Kvæg og af Kød af Hornkvæg opgøres af Statistisk Bureau til 31.1 Mill. Kr. (i Fjor 36.7); Prisen pr. Kreatur til 235 Kr. (i Fjor 226) og Pundprisen til 32.60 Kr. pr. 100 Pd. (i Fjor 31.69).

Priserne paa Kød og Kvæg have været stigende — og høje — i det forløbne Aar, særlig i dettes sidste

Halvdel. For store Tyre over 1800 Pd. er der betalt op til 32 Øre pr. Pd. — lige saa for fede Kvier og Stude af prima Kvalitet —, gode Køer ere betalte med 28 Øre pr. Pd. levende Vægt. Det ere Priser, som vi havde dem i Firserne. Der er ingen Tvivl om, at Virkningen heraf har været — blandt andet — at der gennemgaaende er sendt bedre fedede, mere færdiggjorte Varer end tidligere, hvad der maa siges at være heldigt. Der er ogsaa fedet mere — Fedningen er tiltaget — særlig i Jylland; den er jo egentlig Jydernes Lyst — særlig Vestjydernes. Vi mærke Udslaget tydeligst i Thy, paa Mors og i Salling — men iøvrigt helt ned ad Vestkysten — og spredt paa Østkysten. Da magert Kvæg ogsaa har været dyrt, har Fedningen af indkøbte Kreaturer i og for sig ikke været saa fordelagtig en Forretning som forrige Aar, hvor det magre Kvæg i Efteraaret 1904 ikke var dyrt.

Fra Ribe-Eggen skrives, »at for Marskbyernes Vedkommende drives det i stor Stil at fede paa Græs uden Tilskud af Kraftfoder; det sidste Aar have Federne i mange Tilfælde opnaaet et Udbytte af 70—80 Kr. pr. Td. Land«.

I tiltagende Grad foregaar Afsætningen af Kalve — de saakaldte »Vardekalve« — særlig til Salling og Mors. Korrespondenten fra Mors anslaaer Tilførselen til Øen af Kalve og Kvier til omkring et Par Tusinde i det sidste Aar. Til Skive ankomme egentlig fra 50—150 Stkr. Det er Varde-Eggen, der leverer en stor Mængde af disse Kalve, men ogsaa fra andre Egne kommer der sikkert Kalve af Korthorns-Afstamning under Navn af »Vardekalve«. Særlig efterstræbte ere de »dobbelblaarede« Kalve, der betinge meget store Priser. Paa en Ejendom i Salling med en Besætning af 12 Malkekøer og 40 Stkr. Kvier og Stude, foruden Kalve, havde jeg sidste Vinter Lejlighed til at se 4 af disse dobbelblaarede Korthornskalve. For de to bedste af disse, der vejede ca. 700 Pd. Stykket, var vedkommende Mand budt 45 Øre pr. Pd. levende Vægt.

Da Folk nu ere blevne opmærksomme paa, hvor efterspurgt denne Vare egentlig er, saa vide de som Regel

ogsaa nok at tage noget for den. Forretningen ved at opkøbe og fede saadanne Kalve er derfor heller ikke saa god som tidligere.

Følgende Oversigt viser for en Aarrække den noterede Gennemsnitspris for 1. Kl.s Kød (Stude og Kvier) paa Kjøbenhavns Kvægtorv.

1906	.....	52.20	Kroner	pr.	100	Pd.	slaget	Vægt,
1905	.....	50.10	—	—	—	—	—	—
1904	.....	49.52	—	—	—	—	—	—
1903	.....	51.34	—	—	—	—	—	—
1902	.....	48.00	—	—	—	—	—	—
1901	.....	45.64	—	—	—	—	—	—
1900	.....	45.60	—	—	—	—	—	—
1899	.....	42.00	—	—	—	—	—	—

De 4 sidste Maaneder af 1906 var Gennemsnitsprisen over 54 Kr., i en enkelt Uge i November var den 57 Kr. Gennemsnitsprisen i 1906 har været 10 Øre højere end den var i 1899, en Stigning i Prisen af 25 pCt. Dette er føleligt!

Paa Hamborgs Kødmarked var Gennemsnitsprisen for 1. Kl.s Varer i Kr. pr. 100 Pd. slagtet Vægt:

	Kvæg:	Faar:
1906	..... 69.4	73.1
1905	..... 63.8	65.8
1904	..... 62.7	62.1
1903	..... 62.9	64.5
1902	..... 59.4	57.7
1901	..... 57.9	56.9
1900	..... 58.2	55.4

Stigningen i Gennemsnitsprisen for Hamborgs Kødmarked af 1. Kl.s Varer er saaledes 5.5 Øre fra 1905, herhjemme var den kun 2.1 Øre. Sammenligne vi Noteringerne fra Kjøbenhavn og Hamborg for de anførte Aar, er Prisforskellen, med Undtagelse af sidste Aar, sædvanlig 13 Øre — fra 11—13 —, for 1906 er den derimod over 17 Øre. For Køer af ringere Kvalitet var Gennemsnitsprisen i Hamborg 48 Kr. imod 43.4 Kr. i 1905.

Prisforskellen mellem 1. Kl.s Okse- og Faarekød er i 1906 naaet op til at udgøre ca. 4 Øre pr. Pd. til Fordel for Faarekødet. For Januar 1906 var Gennemsnitsprisen for Faarekød i Hamborg 10 Øre højere end for Oksekød. I det hele er der i Maanederne Januar—Marts gode Salgsvilkaar til Stede i Hamborger-Markedet for Faarekød. At udnytte disse noget mere, vilde sikkert ikke være nogen daarlig Forretning for os.

Priserne paa Kælvekøer i 1906 vare yderligere opadgaaende. Jævnt gode Køer have kostet 200—250 Kr., gode Køer ofte indtil 350 Kr., fortrinlige derover. For Korthorns-Køer er der betalt op til 450 Kr. og derover. — Skulde Opdrætningsomkostningerne ved Selvtillæg imidlertid betales fuldt ud, da er der vel egentlig ikke saa megen Grund til at korse sig over de høje Priser paa Kælvekøer.

For Fjerkræholdets Vedkommende have vi allerede nævnt, at paa Kødproduktionens Felt har dette et stort Underskud. — Hvad Ægproduktionen angaar, da er denne, for saa vidt det er forsvarligt at bedømme den efter Overskudsudførselen af Æg, yderligere i Nedgang, saaledes som det fremgaar af nedenstaaende Tal.

Overskudsudførselen af Æg var:

1906	16.69	Mill. Snese,
1905	17.29	—
1904	17.52	—
1903	19.98	—
1902	19.00	—

Det er ikke saa lille en Nedgang fra 1903 til 1906 — det er over 3 Mill. Snese eller 15 pCt. Da Ægpriserne i 1906 have været opadgaaende, er den Sum, der er taget hjem for udførte indenlandske Æg, vokset med 0.7 Mill. Kr. Den var 25.5 Mill. Kr. i 1906 imod 24.8 Mill. Kr. i 1905.

(Sluttes.)